

Kris och avslut helt perfekt för en novell

Saknad en märkbar känsla i Katarina Mazettis antologi om skilsmässor



Katarina Mazetti, författare och journalist.

**Reko
mmendera**

Tweeta0

FAKTA

PROSA



Berättelser för till- och frånskilda

Katarina Mazetti

Alfabeta

I **noveller** betar sig människor ofta underligt. Kortformen kräver raska steg mot slutknorren och det är inte alla författare som, likt **Alice Munro**, kan gestalta en människas hela inre liv på tre rader. En novellfigur äter fil och flingor till frukost, går till jobbet, rövar bort ett barn på vägen. Slut.

Katarina Mazettis nya novellsamling *Berättelser för till- och frånskilda* har en tydlig vinkel. Mer än hälften av alla äktenskap slutar i skilsmässa, informerar baksidestexten. Det handlar om separationer.

Och inget tema kan väl passa bättre för just noveller, eftersom skilsmässan är den tid i livet då människor blir från sina sinnen. Så novellernas huvudpersoner förföljer varandra, flyr in i fantasivärldar, gör inbrott, slår sönder, klottrar och har ihjäl djur. Alltsammans är ytterst trovärdigt och fritt från undertext.

Katarina Mazetti har berättelsernas svennepar fast kopplade till livslögndetektorn.

I de 29 korta historierna hinner de dock inte bli mycket mer än typer. Männen tiger och snickrar sammanbitet. Kvinnorna försakar sina intressen och längtar till Mallorca. Sedan lämnar de. Det är som det brukar.

Mazetti har en kåserande stil och skarp blick för vardagens absurditeter. Hon skriver kul om bonusfamiljens fåfänga försök att schemalägga sitt inferno och fint om separationens förluster bortom

de mest uppenbara, som tomheten efter vänner som försvinner. De bästa novellerna är de som inte jäktar sig andfådda på vägen mot knorren utan stannar i en känsla - saknaden, handlingsförklaringen, insikten om att det inte finns någon återvändo.

Men i alla dessa scener ur havererade äktenskap är en känsla märkbart frånvarande. Saknaden efter barnen. De som utgör det enda kvarvarande kittet i moderna relationer mellan jämlika individer, och som den frånskilda träffar bara varannan vecka. Novellernas få barn är antingen vuxna, andras, och som sådana störande, eller bubbliglyckliga över att få dubbla påskägg.

Och just denna avsaknad av saknad blir hos Katarina Mazettis novellfigurer det underligaste beteendet.

Clara Törnvall

Rekom
mendera

Tweeta0 MÅNDAGEN DEN 21:E OKTOBER 2013

Sonja gästbloggar och tipsar om: Berättelser för till- och frånskilda



Eftersom det blivit mycket annat (kul sånt) och lite läsning senaste tiden kommer här ett boktips från gästbloggande Sonja: *Berättelser för till- och frånskilda* av Katarina Mazetti. Som vanligt gör hon mig lässugen.

Aldrig har det varit så roligt med skilsmässor som i den här boken

Jag väntade länge och troget på att den här boken skulle komma ut,

eftersom det kändes som att idén för Katarina Mazettis novellsamling helt enkelt inte kunde gå fel. Berättelser där vi för omväxlings skull får veta allt om hur kärlekshistorier tar slut, istället för hur de börjar.

Katarina Mazetti som fick en jättepublik med sin bok *Grabben i graven bredvid* kan verkligen konsten att lyfta de mest vardagliga situationer och göra litteratur av dem. Hon varierar skickligt sitt tema och att läsa en hel rad noveller med samma grundtema fungerar hur bra som helst. Det är både underhållande, sorgligt och otroligt träffsäkert vilket perspektiv hon än använder för att ta sig an kärlekens dödsryckningar.

Vi får möta några klassiska situationer som vi alla känner igen, som mannen som renoverar sönder sitt äktenskap. Vad driver honom egentligen? Eller den förbittrade kvinnan som tar ut sin ilska över att bli sviken på de gemensamma ägodelarna. Och jättefamiljen med barn från olika kullar, nya gemensamma barn och ett livspussel som kräver en halvtids administratör för att gå ihop.

Novellen är en litteraturgenre som många glömmer bort, men jag hoppas att den här samlingen berättelser hittar lyckliga läsare i alla åldrar. Eller så kanske de är olyckliga när de börjar läsa och lyckliga efteråt. För hur konstig, galen eller ensam du än känner dig när kärlekssorgen kramar sönder hjärtat: du är inte ensam. Alla har varit där. Ja, utom en enda person som finns med i en av novellerna då. Men något undantag ska ju finnas om bekräftar regeln.

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=2151&artikel=5701435>